

se je nasmejal, reši: „Da vam pa bo moj klobuk prav, morava ali vašo glavo večjo, ali pa moj klobuk manjši napraviti“. Podložita tedaj klobuk s starim „Slov. Gosp.“, ali prav za prav s tistim časnikom, ki v Lurdu izhaja, in takoj se je gospodu klobuk fino prilagel.

Ko je bil Peyramale v Lurdu župnik, so enkrat po noči v lurškem mestu zasačili nekega posebnega ponočnjaka in tata. Bila je temna noč, da bi človek še skorej pri luči nič ne videl. Nekdo pravi, da je bil nekda tudi nek zamorček tako črne kože, da so morali pri belem dnevu luč užgati, da so ga videli. Tedaj tema je bila gosta, da bi jo lahko rezal. Bilo je okoli enih popoldne. Vse je bilo pri božjem miru. Le dva Lurdčana, ki sta se pri svojem prijatelju na kmetih zakasnila, še komaj zdaj gresta domu. Ko dospeta na veliki trg, zapazita človeka, ki je bojazljivo kraj ulice stopal, in ki jo je takoj pobrisal, ko je nekoga za seboj hoditi slišal. Nevarni ponočnjak je nosil velikanski žakelj na svojih ramah.

„Kdo je?“ zavpijeta Lurdčana. Nikdo se ne zgleda. Tat se požene v beg in jo mahne v neko postransko ulico.

„Korajža velja“, sta rekla Lurdčana, ki sta se na kmetih napila dobrega vinčka, in nabrusita svoje pete za tatom. Toda ne moreta ga dobiti, že je bil predaleč pred njima; tedaj mu rajše nastavita past. Delala sta se, kakor bi ga ne hotela dalje preganjati, a na tihem jo kreneta v postransko ulico.

Siromak je že sedel v pasti, na oglju ulice jima pride ravno v roke. Eden ga zgrabi za goltanec, drugi ga drži za koler, žakelj pa ploskne na tla.

„Stoj, potepuh, ravno prav si nama prišel v roke“.

„Kaj pa počinjata tako pozno na ulici“, ju vpraša Peyramale; ponočni tat je bil namreč lurški župnik sam. Nesel je pa žimnico nekemu boleniku, da mu pripravi boljšo posteljo; storil je pa to po noči, da bi noč zakrivala njegovo dobro djanje.

Dolgo nobeden ni našel besede. Ko pa so si nekoliko oddehnili, so vsi trije nesli žimnico k boleniku.

(Dalje prih.)

Smešnica 34. Gospoda prenočita v gostilni ter dasta hlapcu svoje črevlje, naj jih jima osnaži. Hlapec stori, a po nevolji zamenja črevlje ter jih jima postavi pred dveri, vsakemu enega lastnega, enega pa sosedovega. Ko se tedaj v jutru eden gospodov obuje, brž spazi, da v eden črevelj ne spravi noge. „Hej“, pokliče hlapca, „kaj pa si storil s črevljem, da ne gre noga va-nj?“ „Jaz že ne vem“, odvrne hlapec, „tudi Vaš sosed me je kregal, češ, da mu eden črevelj ne paše“.

Razne stvari.

(Zahvala.) Iz dna svojega razveseljenega srca izrekam na tem mestu najgorkejšo zahvalo sv. Očetu papežu Leonu XIII., ki so blagovolili me imenovati svojim kamornikom, — premil. knezoškofom in škofom Koroškemu. Ljubljanskemu Djakovskemu in Tržaškemu, ki so mi srčno čestitali o priliki moje zlate meše, visoko čestitim gg. duhovnikom v Ljubljani, ki so mi darovali prekrasne mešne bukve, — preljubim koroškim Slovencem, ki so mi izročili v spomin dragocni kelih, — vsem slavnim občinskim odborom, ki so me izvolili za svojega častnega občana, — vsem čestitim deputacijam iz Hrvatskega, Primorskega, Goriškega, Kranjskega, Štajarskega in Koroškega, ki so me v nepričakovano velikem številu počestili s svojim obiskom in mi ustmeno čestitali, — izvrstnemu pevskega zboru Ljubljanske čitalnice, ki je s svojim sodelovanjem vso svečanost neutrudljivo in sijajno podpiral, — vsem drugim, ki so k povišanju te svečanosti, bodi si kakor koli, pomagovali, — vsem onim, ki so mi svoja voščila pismeno ali telegrafično v tako ogromnem številu na znanje dali, — slednjič slavnemu odboru, ki se je neumorno potrudil, da se je vsa svečanost na vse strani vršila v najlepšem redu.

Andrej Einšpieler, zlatomešnik.

(Potrjenje volitve.) Svitli cesar so volitev g. dr. Geršaka, c. kr. notarja v Ormožu, za načelnika in č. g. Albina Schwingerja, dekana pri sv. Miklavžu, za namestnika v Ormožkem okrajnem zastopu potrdili.

(Politično društvo.) Katoliško politično društvo na Slatini ima dne 28. avgusta v gostilni g. Franca Ogrizka (Colskega) ob 3^{1/2} po poludne svojo zborovanje. Tega se vdeleži tudi dež. poslanec g. dr. Jurtela in se torej pričakuje tudi obilo udov tega društva.

(Svoji k svojim.) Odbor Narodne čitalnice v Ptuj naznanja, da ima zdaj gostilno in kavarno v „Narodnem domu“ na svoji skrbi in da se more gostom postreči s pravim domačim vinom in dobro kuho. Shajališče Slovencev v Ptuj je „Narodni dom“.

(Evlogij Dirmhirm †) umirovljen ravnatelj štaj. meščanske šole v Celju umrl je tam dne 22. t. m. Kot učitelj bivše male realke podučeval je tudi gimnazijalce celjske mnogo let v lepopisji. Pozneje lotil se je bil umetne lončarije ter je sestavil posebno peč po svojem sistemu, ki se pa ni kaj obnesel. Naj v miru počiva!

(Potreba poduka.) „Deutsche Wacht“ pravi v svoji zadnji številki, da obhajajo sv. Oče v Rimu 40letnico svojega mašništva, vsak šolarček pa že zna, da je to 50letnica. No ko bi šlo za Bismarka, znala pa bi za uro, kdaj je dobil ta „reichshunda“ v hišo.

(Zemljiške knjige.) C. kr. okrožna sodnija v Celju je dobila povelje, da se imajo poslej vpisi napraviti v zemljiške knjige slovenski, ako to zahteva stranka. To je važno, da se človek prepriča, kaj stoji v teh knjigah, predno kupi ali pa posodi denar na kako zemljišče. Odslej se torej lahko prepriča vsak o tem, ne da mu je za to še tolmača treba.

(Častni član.) Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je imenovala msg. A. Einspielerja svojim častnim članom. O priliki zlate maše pa je njemu več občin poklonilo častno srenjčanstvo.

(Dijaško semenišče.) V Travniku, glavnem mestu Hercegovine, imajo oo. jezuitje dijaško semenišče. Podvodja v njem bode odslej naš rojak, o. Franc Slavič, doma pri Ljutomeru.

(Nedeljski počitek.) G. J. Rudel, c. kr. notar v Marenbergu, ob enem pa tudi načelnik okr. zastopa, je sklical okr. zastop za nedeljo, dne 4. septembra, v zborovanje. Ali kaže tako zborovanje v nedeljo?

(Tatvina.) Strežaj grško-katoliškega škofa, mil. g. Knezeviča, je na postaji v Poličanah ukradel iz škrinjice svojemu gospodu 2500 gld. in je za tem izginil. Ujeli so ga v Cormonsu na Primorskem.

(Nesrečni pad.) Lovro Valpotič, kmečki sin v Savcih, je padel na cesti s konja ter se je pri priči ubil.

(Nevihita.) Dne 18. avgusta je prišla huda nevihta s točo nad Konjice tje do Slov. Bistrice. Toča je prav hudo potolkla Konjiško in Prihovsko župnijo, več ali manj tudi Čadramsko, Venčeselsko in Slovenjebistriško župnijo. Nekoliko je še segla toča tudi gori na Pohorje.

(Slepar.) Po vzhodnjem Pohorju se je skozi celih šest tednov klatil možicelj, star kakih 65 let, ter je ljudi na razne načine vžemal za denar, ali je vsaj dobro pri njih živel. Sedaj so ga zaprli zaivoljo bogokletstva. Čudno, da se še ljudje tacim klatežem vsedó na limanice.

(Mrtud.) V sredo, dne 17. avgusta, je Franca Pacoreka, sprevodnika na železnici v Mariboru, zadela smrt v oštariji. Pri polni kupici je zlezal na kupe, sicer je pa mož imel že 64 let.

(Duhovne vaje za duhovnike) začele so se dne 22. t. m. v Alojzijevi cerkvi. Zbralo se je k njim okoli Nj. ekselencije prem. knezoškofa 63 duhovnikov.

(Duh. spremembe.) V pokoj sta stopila čč. gg.: Lovro Kramberger, župnik pri sv. Križu na Murskem polju in Jožef Hajšek, kaplan v Škalah. — Prestavljeni so čč. gg. kaplani: Fr. Rošker od Male nedelje v Zavrče, Fr. Slavič od Zavrč k sv. Antonu v Slov. gor., Mart. Kralj od sv. Antona k Mariji Snežni in

Jernej Pernat od Marije Snežne k Mali nedelji. — Za kaplana sta nameščena čč. gg. novomešnika: Janez Spende v Škalah in Martin Heric v Rajhenbergu.

(Spremembe v Mariborskem in Trojiškem samostanu.) O. Kalist Herič je superior in župnik pri sv. Trojici v Slov. gor., P. Miklavž Meznarič je guardijan in P. Mansuet Bernardič, župnik v Mariboru. — Za kaplane pridejo: P. Elekt Hammeler in P. Nazarij Schönwetter v Maribor, P. Filip Perc k sv. Trojici in P. Prim Čuček v Gradecu.

Loterijske številke:

Na Dunaju 20. avgusta 1887:	89, 18, 57, 81, 33
V Gradcu	" " 24, 1, 34, 13, 80

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem izrekajo najtoplejšo zahvalo za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu gospoda

France Robiča,

župana in posestnika v Lembahu,

Žalujoči ostali.

1-2

Podučiteljska služba

se na dvorazredni v IV. plačilni vrsti stoječi ljudski šoli v Veržeuju začetkom 1. novembra 1887 stalno ali začasno odda.

V nemškem in slovenskem jeziku, v govoru in pisavi popolnem zmožni prositelji vložijo naj svoje prošnje do 25. septembra 1887 pri krajnem šolskem svetu v Veržeuju, pošta Ljutomer.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru,

dne 17. avgusta 1887.

Predsednik.

Bukve božje v naravi.

Te bukve se dobé v prijetni besedi in snažni obliki za revnih 45 kr. s pošto vred vedno v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Vredne so svojega denarja.

Mladenich, 19 let star, ki je letos orgljarsko šolo Cecilijinega društva v Ljubljani prav dobro izvršil, želi takoj sprejeti orgljarsko in cerkveniško službo. Naslov: Filip Lokan na Vranskem (Franz)

Sadja za tolkljo

se kupi 300 štartinjakov. Več pové Josip Robič v Magdalenskem predmestju, Triesterstrasse hšt. 10.